

DRVLJACI U JEŽEVOJ KUĆICI IZA ŠUME STRIBOROVE

Volim što je drugi dan.

Svi vole prvi dan, a ja volim i drugi dan, a volim i sve ostale.

I noći!

Volim ja i noći.

Volim sve.

Ja sam rođen da volim.

Volim "Ježevu kućicu".

Mi lutke volimo čika Branka Ćopića, jer on voli životinje.

Djeca su vojska najjača, kaže ona pjesma.

Slažem se.

Ponovo rijeka djece u Pozorišnoj dvorani.

Poslije "Ježeve kućice", išli smo u "Šumu Striborovu".

Lutkarski horor.

Sad, horor i nije, ali za mene jeste.

Interesantno je da iz "Šume Striborove" idemo u "Drvljake".

Jooooj, kako su mi svi super, kako ih volim.

Što bi rekli naši stari lutkari: "Lutka je lutka, a drug je drug".

Ili, što bi rekli mladi lutkari: "Sve je lutka, sve što dotakneš postaje lutka".

Slažem se, volim i stare i mlade lutkare.

A, najviše volim djecu, jer djeca vole nas lutke, a sve više nas vole i odrasli.

Mislim, oni odrasli koji su još uvijek zadržali dijete u sebi.

Sutra se "penjemo" na "Vilinjsku goru" sa prijateljima iz Crne Gore, a potom gledamo "Koraljku" naših drugara iz Osijeka.

Jedva čekam!

Voli vas vaš Bugojnokio!

SA PREDSTAVE JEŽEVA KUĆICA

OKRUGLI STO JEŽEVA KUĆICA

Pozorište mladih Sarajevo

Moderator Okruglog stola **Strajo Krsmanović**, poželio je dobrodošlicu ansamblu Pozorišta mladih Sarajevo te ih predstavio i naglasio da je ovo njihovo drugo izvođenje predstave „Ježeva kućica” u Bugojnu.

Ismir Fazlić, direktor Pozorišta mladih Sarajevo, pohvalio je angažman i volju uprave i glumaca da prave lutkarske predstave, ispunjavajući obećanje da će svake godine napraviti po jednu predstavu. Dodao je i to da su u Bugojno dolazili po dva puta sa predstavama „Olovni vojnik” i „Ježeva kućica” i da imaju spremnu novu lutkarsku predstavu „Palčica”, koju planiraju pokazati sljedeće godine.

Strajo Krsmanović je pohvalio zalaganje u Pozrištu mladih da obnove lutkarsku scenu, glumce i njihov trud, ali je istaknuo da je dramatizacija jako bitna da bi se napravila jedna ovakva predstava.

Dubravka Zrnčić-Kulenović, dramaturg i režiser predstave, istakla je da svako čitanje klasika donosi novu dimenziju djela i da je čitajući Ćopića ponovo razmišljala o svemu onom skrivenom što ima u „Ježevoj kućici”, a i danas nas se tiče. Otkrila je dimenziju doma i domoljublja, te se zapitala koliko mi danas volimo svoju domovinu, koliko je čuvamo i kako to pokazujemo i to je željela naglasiti. Rekla je da se trudila da ne dopisuje ništa u tekstu nego da ga nadopuni drugim pričama. Dodala je da je u procesu nastanka predstave najvažnija saradnja sa glumcima jer su glumci, ustvari, koautori predstave i oni jako utječu da se početna ideja predstave ne izgubi u procesu.

Naglasila je važnost kolektivne animacije lutke jer ovi glumci nisu imali takva iskustva.

Strajo Krsmanović je želio da pomene saradnike u predstavi jer smatra da je to u lutkarskom pozorištu veoma važno: likovna rješenja lutaka i maski - Mirjana Čistopoljski; likovno rješenje scenografije - Alena Gojak; kostimografija - Adisa Vatreš Selimović; razrada scenografije - Mirjana Čistopoljski i Danijela Madacky-Letić; koreografija - Samra Mlinar-Mandić; muzika: Nedim Zlatar; tehnologija izrade lutaka i maski - Mirjana Čistopoljski, Danijela Madacky-Letić i Mediha Džambegović i dizajn plakata i afiše - Naida Čelik. Zatim je pozvao dječiji žiri da podijele svoje utiske o predstavi, na što su svi rekli da im se sviđa predstava, da im je uvod sa vilenjacima posebno zabavan, kao i lutke, maske, a posebno su istakli Medu i prijateljstvo Zeca i Ježa. Najviše im se dopala muzika zbog koje promjene scenografije nisu ni primjetili.

Damir Kustura, glumac koji je animirao lutku Lije, kazao je da je njemu lutkarstvo izazov i veliko iskustvo. Raditi na prelasku lutke u masku je zabavno, tada imaju priliku da se igraju i istražuju, svako izvođenje je novo i drugačije, a zadržavaju prvobitnu ideju.

Alma Merunka, glumica i animatorica lutke Lija, dodala je da maska ima svoju ljepotu, da je vezana za tijelo i sa maskom je lakše raditi nego sa lutkom. Rekla je da lutka traži partnersku igru u kojoj se mora pratiti drugi glumac pa ponekad i predvidjeti njegov pokret i da glumac koji nije radio sa lutkama, mora da se navikne da sada njih troje vode jednu lutku.

Sarah Cinco, učenica i volonterka, pohvalila je animaciju lutaka koja joj je djelovala realistično i energija i razigranost na sceni su je podsjetili na dječiju igru. Imala je osjećaj a se glumci igraju.

Nika, studentica Akademije scenskih umjetnosti Sarajevo, pitala je glumce kako lutka dobije karakter i koji se proces prolazi da bi lutka dobila biografiju.

Ajla Cabrera, glumica i animatorica lutke Jež, odgovorila je da je proces isti kao kod oživljavanja neživog predmeta, a da je suština lutkarskog pozorišta partnerska igra, jer kad tri glumca pokreću jednu lutku tu pada ego. Nebitan je kreator, samo je bitno šta publika vidi i onda se lutka nameće glumcu, a ne glumac lutki. Rekla je da joj je kompliment da se igraju kao djeca jer igra sa lutkama to zahtijeva.

Sanin Milavić, glumac i animator lutke Jež, dodao je da je jako važno otkriti limite lutke, kao i vlastitog tijela i šta se može sve napraviti sa lutkom. Preporučio je mladim kolegama da se iskušaju u lutkarstvu jer tu nauče paziti jedni na druge, što je bit partnerske igre.

Damir Kustura, naglasio je važnost komunikacije saradnika u predstavi tokom kreiranja lutke. Objasnio je da, kada glumac dobije lutku, poslije prvih čitalačkih proba počinje proces kreiranja, tada se lutka mijenja i poprima svoj konačan oblik, a i karakter.

Ivan Pravdić, član stručnog žirija, čestitao je ansamblu, zahvalio se na predstavi i dao sugestiju da se pjesma o Bosni iskoristi i na poklonu glumaca jer bi se time postigla dinamika i tog dijela predstave.

Čedomir Kosović, je sugerisao da se sljedeći put vodi računa o proporcijama maske i tijela jer odvlači pažnju neproporcionalnost i teško je pratiti predstavu.

KNJIGA UTISAKA JEŽEVA KUĆICA

ODLIČNA I DETALJNA KOSTIMOGRAFIJA.

NAJVIŠE SU MI SE SVIDJELI JEŽ I LISICA.

Odlično, uzbudljivo i dirljivo. Ljubav za Ježića! <3

Zanimljiva scenografija.

SVIĐA MI SE GLUMAČKA IGRA.

Jasno i komično.

Lijepo je doći u pozorište i uživati u jednostavnosti bajki. Odlični ste!

Super ste lutkari.

Neka lutka bude poraz zlu, samo ljubav neka ostane tu!

DUBOKA POUKA.

Jež i zec su bili preslatki.

Lutkari su bili odlični.

Ne drži pažnju.

SCENOGRAFIJA I GLUMA SU SUPER.

PREDSTAVA JE NAMIJENJENA ZA MALU

DJECU.

RAZGOVOR SA

DUBRAVKA ZRNČIĆ - KULENOVIĆ

REŽISERKA PREDSTAVE JEŽEVA KUĆICA

Prvog dana Bijenala ste dobili nagradu za životno djelo „Počasni građanin Lutkarske republike Bugojno“. Možete li podijeliti čitaocima Biltena vaše impresije povodom dobijanja ovog značajnog priznanja?

Ta nagrada je u svakom slučaju veliko priznanje, ako ako ni zbog čega drugog, onda zbog tog mog dugog trajanja. Od 1977. godine sam vezana za Bugojno i Bijenale, tako da je to stvarno priznanje koje mi mnogo znači. Kada osvrnemo na sve ono što je čovjek tokom života uradio, onda vidimo koliko toga zapravo nismo još uradili i završili. Tako da, to sam priznanje shvatila ne kao svoj kraj, nego upravo kao podršku da nastavim sa svojim radom, da dio svog iskustva podijelim sa nekim novim mladim ljudima i stvaraocima i da pomognem da lutkarstvo ne odumre i da se razvija. Imam osjećaj da i pored toga što su akademije otvorile svoja vrata lutkarstvu, da smo nekako trenutno u nekoj fazi zastoja. Možda je sada baš pravi trenutak da se svim silama, znanjem i iskustvom svih nas pobrinemo da se lutkarstvo i u okviru obrazovnog sustava u našoj zemlji ne ukine i da se na taj način omogući da lutkarski teatar ima isti razvoj kao i dramski.

Kažite nam nešto o samoj predstavi „Ježeva kućica“, šta Vas je potaklo da se bavite ovim klasikom naše književnosti.

Svako novo vrijeme čita klasike na jedan drugačiji način. Ono što je vrijedno u literaturi, uvijek vas potakne na razmišljanje i svaki put pokušavate otkriti sve ono što je autor pišući mislio, a ne samo napisao. Znači, mi smo krenuli od toga da bez obzira na vrijednost literarnog predloška pronađemo ona značenja koja nas se danas tiču. Za mene je to bilo pitanje doma, domoljublja, znači opstojnosti države jer smo svi na neki način svjedoci da svoju državu nekako najmanje volimo, barem kako danas stvari stoje u tom nekom političkom smislu. Tako da smo tu ježevu šumu u kojoj on živi uzeli kao metaforu naše države. Mislim da je to jedno od značenja koje nas se danas itekako tiče i o kome treba da razmišljamo.

Jednako tako da i sa djecom podijelimo koliko je bitno da volimo svoju državu, da je čuvamo i da ne dozvolimo upravo ono što nam stalno kao prijetnja visi nad glavom, a to je prijetnja da će je rasparčati. Zbog toga mislim da je „Ježeva kućica“, uz svu svoju literarnu vrijednost, danas bitna i da treba da bude na repertoaru jednog takvog pozorišta kao što je „Pozorište mladih“ iz Sarajeva.

Za kraj pitanje, pošto ste Vi najveći borac za lutkarstvo i lutkarsku umjetnost u ovom regionu, šta za vas, zapravo, znači lutkarstvo?

Jučer sam u svom govoru povodom nagrade pokušala to naglasiti, za mene je lutkarstvo uviranje u sebe i potraga za izgubljenom osjećajnošću koja nas čini ljudima. Bez nje, bez tog jednog osjećaja nevinosti, osjećaja ljudskosti, osjećaja za lijepo, za lakoću življenja, za ono što su najznačajnije vrijednosti čovjeka uopće, bit ćemo izgubljeni.

XIII BUGOJANSKO LUTKARSKO BIJENALE

SA PREDSTAVE ŠUMA STRIBOROVA

LEKSIKON IVA SLAVIĆ

IME I PREZIME:

Iva Slavić

ROĐEN:

24.03.2001.

GDJE RADITE I KOJI JE OPIS VAŠEG POSLA?

U Kazalištu Virovitica, glumica.

OMILJENE LUTKE:

Stolne i Gapiti.

NAJZABAVNIJE ULOGE:

One koje imaju velike kontraste u sebi, one koje se ne mijenjaju i ostaju u svojoj tuzi i problemu vječno (npr. tri sestre "u Moskvu", a nikako da odu). One koje ljudi uglavnom osuđuju i koje je ponekad teško razumjeti.

ZAŠTO LUTKARSTVO?

Jer nema kraja mogućnosti i maštanju.

MOŽETE LI IZDVOJITI NEKU ZANIMLJIVOST IZ POZORIŠTA?

Previše ih imam, previše zanimljivosti... previše radosti u različitosti je za mene i teško mi je ovako izdvojiti samo jedan moment.

OKRUGLI STO ŠUMA STRIBOROVA

Akademija za umjetnost i kulturu u
Osijeku

Maja Martinek, mentorica studenata, upoznala je prisutne o predstavi rekavši da je predstava nastala prošle godine kao diplomski ispit četvero studenata. Mateja i Matko su i danas igrali dok su Iva i Domagoj uskočili kao zamjena. Ideja za predstavu je došla od studenata kao i tema i neke dramaturške intervencije. Za likovni dio su također zaslužni studenti lutkarske tehnologije. **Strajo Krsmanović** je podsjetio da je za stolne lutke na miniprostoru potrebno puno vještine i energije tako da je raditi ovakvu predstavu veoma izazovno, ali i jako teško. **Dječiji žiri** nije krio oduševljenje predstavom. Noi Džolanu se najviše svidjela scenografija kao i lutka zmije. Interesovalo ih je i otkud baš ova priča, na šta su im glumci rekli da htjeli da uđu u slavensku mitologiju jer je naša. Također, objasnili su im da su imali problema oko scenografija stola i stolica pa je puknuta noga stola morala da ih natjera da se snađu i improvizuju, pri čemu je najsnažljivja bila Iva.

Matea Fajković, studentica dramaturgije, pohvalila je simbiozu glumaca i lutaka koji ni u jednom trenutku nisu bili odvojeni, prosto su se stopili u jedno. Mateja Tustanovski, glumica, objasnila je da su u početku imali podijeljene stavove o tome jer su dvoje preferirali tradicionalno lutkarstvo, a drugo dvoje da unesu nešto novo i na kraju su se složili da i glumci bez lutke igraju uloge.

Sarah Cinco je uočila da su svi uvijek imali emocije i kad su sjedili na stolicama i kad su simulirali zvuk vjetra. Lutke su zaista male, ali su realistično pokazale karakter.

Čedomir Kostović je pohvalio predstavu, a posebno mu se svidio treći plan istaknuvši upečatljivu razmjenu pogleda.

SA PREDSTAVE DRVLJACI

OKRUGLI STO

DRVLJACI

Kazališna družina Pinklec

Strajo Krsmanović, moderator, pozvao je umjetničkog ravnatelja Romana Bogdana da nas upozna sa radom kazališta.

Romano Bogdan je rekao da kazalište kao amatersko radi od 1987. do 1991. kada prelazi u nezavisno, a od 2006. godine u Kazališnu družinu koji rade predstave za djecu i mlade.

Dječiji žiri je iznio svoje utiske o predstavi rekavši da i je idealan početak u kojem pokazuju jednu običnu porodicu, a posebno im se svidjela ideja da odjeća postaje lutka.

Nedim Ugarak je rekao nije najbolje razumio ko su drvljaci, ali je u razgovoru sa svojim ocem poslije predstave razumio, Posebno mu se svidjela scenografija i animacija odjeće jer to do sad nije gledao, a scena dječaka u školi mu je najbolja.

Daira Ahmić je primijetila da su svi u publici pažljivo pratili predstavu jer su glumci bili realistični u prikazivanju života. Scena rata za nju je veoma dirljiva jer po njenom mišljenju otac na kraju bude ubijen.

Strajo Krsmanović je uočio poveznicu ove predstave sa filmom Život je lijep (Roberto Benigni) rekavši da je dragocjeno to kako se u pozorištu pravi svijet koji se stvara ni iz čega. Za predstavu su jako bitni i tehnički uslovi pa je sugerisao na probleme sa čujnošću zbog velike scene.

Davor Dokleja, glumac u predstavi, je potvrdio činjenicu da oni igraju na maloj sceni te publika ima osjećaj kao da se nalazi u fundusu pozorišta. Također, imaju običaj da poslije predstave razgovaraju sa djecom i detektuju neke momente u predstavi.

Ova predstava je namijenjena uzrastu od 11. godine pa nadalje jer inače ima malo predstava za taj uzrast.

Strajo Krsmanović je pohvalio glumce jer je jako vidljivo da oni to rade sa puno ljubavi, vrlo emotivno i snažno nose likove.

Josipa Stapića je zanimalo zašto košulje, koje su animirali i koristili kao lutke, oblače mada mu to nije nimalo smetalo.

Davor Dokleja je objasnio da su lutke/košulje cjelina sa njima samima, materijal pomoću kojeg pričaju priču, i prosto postaju dio njih u nekim prelaznim momentima predstave, **Bruno Kontrec** je dodao da su košulje znak gdje god se pojave. Strajo Krsmanović smatra da je briljantan trenutak, koji daje odgovor na ovo pitanje, u sceni kada Majka liječi Mirana iglom, što je moguće samo u lutkarstvu ili u crtanim filmovima. Sve može biti sredstvo samo ako je dobro izmaštano i realizovano.

Ena Jagec, koja je igrala Majku, je objasnila kako opravdava scenu „liječenja iglom“ tako što pogleda u sina i onda ga doživljava bez obzira što je on u tom momentu košulja.

Vahid Duraković je gledao tri predstave režisera Vanje Jovanovića te uočio da je ključ njegove poetike u tome što u svim predstavama koristi glumca i lutku potpuno ravnopravno bez tačnih i jasnih prelaza i da se na taj način pretapa energija jednih u druge. Najbitnije je da mi kao gledaoci vjerujemo u tu priču i da to jako dobro funkcioniše.

Dubravka Zrnčić-Kulenović je replicirala Vahidu rekavši da večeras nismo vidjeli klasičnu lutku, već animaciju predmeta i taj postupak je ovdje možda opravdan, ali kod prave lutke ovaj princip animacije bi bio pomalo „prljav“ i zbunio bi publiku. Ovdje su rekvizita i glumac potpuno ravnopravni, ali bez fokusa igre ne bismo dobili lik. Dobro je što su glumci ovaj režiserski način prihvatili, koji je danas postao trend mada nije nov. Rekvizita je još jedno izražajno sredstvo glumcima koje učestvuje u stvaranju metaforičnosti jezika potrebnog u predstavi. Prvi put je gledala ovo kazalište i izrazila zadovoljstvo što su se našli na ovom festivalu.

Sarah Cinco, gimnazijalka, je zahvalna glumcima što su joj pomogli da razumije priče svoga oca koji joj je pričao kako se on u djetinjstvu za vrijeme rata igrao sa raznim predmetima u nedostatku igračaka.

Matea Fajković je rekla kako ona koja ne pamti rat, ali zna puno o njemu kroz priče odraslih, i zato joj je zanimljivo kako su to dobro predstavili iz perspektive da roditelji u najtežim momentima moraju da zaštite svoju djecu na čemu je večerašnjim glumcima jako zahvalna.

Josipa Stapića je interesovao i naziv predstave i da li ima veze sa divljacima, ali je dobio odgovor da je to prosto izmišljena nova riječ za likove drveća.

Ivan Pravdić, član Stručnog žirija, je čestitao na preciznoj i jasnoj predstavi te podsjetivši se na Žižekovu analizu filma „Život je lijep“ koji tvrdi da dječak zna da otac se s njim igra, zapitao se kako bi bilo da je dječak u predstavi svjestan da se otac s njim igra, ali ipak prihvata igru.

Bruno Kontrec, koji je igrao dječaka, je rekao da on igra baš tako kao da zna se tata s njim igra.

Također, u predstavi je ostalo pitanje pucnja na samom kraju i da li je otac poginuo, na šta su glumci rekli da to i nije bio pucanj već udaranje na vrata (koja inače imaju u predstavi), pa kraj može biti i optimističniji.

Senada Milanović je pohvalila izvrsnu predstavu i iznijela svoje mišljenje kako bi voljela da je glavna ideja u predstavi bio pacifizam oca koji uči sina kako treba voljeti sva živa bića, a ne da centralna tema bude baš rat, ali to je, naravno, pitanje za autora predstave. Strajo Krsmanović smatra da je najbolje od svega to što predstava ima tezu: Život je lijep! Izbor sredstava u predstavi, košulja, je suština, a zapravo život je i smrt.

Romano Bogdan je rekao kako se produkcijski početak predstave desio kada je počeo rat u Ukrajini. Djeca nisu opterećena ratom kao odrasli, ali nose ga u podsvijesti iz razgovora sa roditeljima i zato im je to bila ideja da pričaju o ratu djeci na bezbolniji način.

KNJIGA UTISAKA DRVLJACI

Najbolja predstava do sad.

Jako poučno, šalje snažnu poruku društvu.

DOMIŠLJATA ALEGORIJA, SVAKA ČAST.

Zanimljiva priča o ratu.

Odlična scenografija.

TOP.

Emotivna predstava.

Odlična animacija lutki.

RAZGOVOR SA

ROMANO BOGDAN

UMJETNIČKI DIREKTOR KAZALIŠNE DRUŽINE PINKLEC

Gospodin Romano Bogdan je umjetnički direktor Kazališne družine „Pinklec“, možete li nam ukratko predstaviti vaše kazalište.

Naša Kazališna družina je osnovana 1987. godine u Čakovcu. Dijelom kao javna kazališna družina, čiji je osnivač grad Čakovec. Još malo pa će biti četrdeset godina od osnivanja. Radimo predstave za djecu i omladinu. U Čakovcu imamo svake godine i Nacionalni festival na kojem učestvuje deset selektiranih predstava iz cijele Hrvatske. Evo, upravo ovih dana je završio, i sad smo tu u Bugojnu.

Kažite nam nešto o samoj predstavi „Drvljaci“ koju smo imali priliku gledati večeras.

Predstavu smo radili prije dvije godine, negdje u periodu početka rata u Ukrajni u dogovoru sa Vanjom Jovanovićem. Patrik Gregurec je napisao tekst koji govori zapravo o tim sukobima, koje smo, nažalost, i mi prije tridesetak godina prošli na ovim prostorima. Čovjek poslije svakog sukoba naivno misli da smo se osvijestili, ali, nažalost, u svijetu uvijek nanovo krenu drugi sukobi i nekakvi novi ratovi. Ovu predstavu smo i napravili da na neki način djecu osvijestimo o tome što se zapravo događa. Djeca toliko i ne prate vijesti pa mi mislimo da ona i nisu toliko zabrinuta, ali zapravo jesu. Ona zasigurno podsvjesno itekako razmišljaju o tome što se to događa oko njih. Tako da je to bio poriv da se napravi jedna ovakva predstava.

Koliko je predstava igrana do sada?

Predstavu smo igrali po Hrvatskoj, i gdje smo god nastupali, dobijali smo nagrade. Na našem Nacionalnom lutkarskom festivalu smo dobili Grand prix za najbolju predstavu. U svakom slučaju, mi pokušavamo praviti predstave ne zbog nagrada, nego predstave koje su poštene prema našim gledaocima, a to su djeca i mladi. A kad je čovjek iskren, kad ne „fejka“, onda je i publika zadovoljna što nas u svakom slučaju čini sretnima i zadovoljnima.

Možete li nam otkriti neke svoje utiske o našem Bijenalu.

Organizacija je super. Ja sam bio u Bugojnu na Bijenalu 1986. godine, kad je bilo Jugoslavensko bijenale. Tako da znam Bugojno iz tog vremena pa mi je baš bilo drago da se Bijenale obnovilo, tako da možemo da se ponovo susrećemo svi iz cijele regije i da vidimo šta naše kolege rade. Mislim da je upravo zbog toga ovo Bijenale važno i značajno.

LEKSIKON

MARIO JAKŠIĆ

IME I PREZIME:

Mario Jakšić

ROĐEN:

1981. godine

GDJE RADITE I KOJI JE OPIS VAŠEG POSLA?

Radim u profesionalnom kazalištu za djecu u Čakovcu. Glumac/lutkar!

OMILJENE LUTKE:

Sve su mi omiljene jer je svaka uvijek drugačija i ima drugačiji odnos.

NAJZABAVNIJE ULOGE:

Hm... najzabavnije uloge su mi sve gdje mogu igrati dijete, tj. sebe samoga. :)

ZAŠTO LUTKARSTVO?

Uh, tri linije ovog papira nisu dovoljne da vam to objasnim. IGRA.

MOŽETE LI IZDVOJITI NEKU ZANIMLJIVOST IZ POZORIŠTA?

Radim u pozorištu već 25 godina, svaki dan se dešava nešto novo i jako mi je teško da izaberem samo jednu anegdotu, a nemoguće bi bilo sve napisati.

SA IZLOŽBE

POZORIŠNO Čedomir Kostović

DRUGI DAN BIJENALA

DRUGI DAN BIJENALA

SRIJEDA

Takmičarski program

22.10.

Pozorišna dvorana

11,00 sati

Korifej teatar, Kolašin

(Crna Gora)

VILINJSKA GORA

(Sandra Vujović)

Dramatizacija i režija: ZORAN
RAKOČEVIĆ

Igraju:

OGNJEN SEKULIĆ

MIRJANA SPAIĆ

PAVLE NOVAKOVIĆ

ANĐELIJA RONDOVIĆ

Scenski pokret i animacija lutke: ANĐELIJA RONDOVIĆ

Scenografija i izrada lutke: IVANKA VANA PRELEVIĆ

Kostim i izbor muzike: ZORAN RAKOČEVIĆ

Scenska tehnika: RADOVAN DRAŠKOVIĆ

Zanatski radovi: MIROSLAV BATO LISIČIĆ

Dizajn: FRANO KOLOVIĆ

Fotografija: DUŠKO MILJANIĆ

O PREDSTAVI: "Vilinjska gora" je angažovana priča o važnosti pobune: Proročanstvo gorske Vile da je upravo rođeni dječak u selu Vilinju zapravo Zduhač, uznemirava njenog uzurpatora i tiranina Zmaja, koji odlučuje da ga ubije. Vila uspije da spasi dječaka (ali ne i majku), a nespretna vojska Zmaju ponese jagnjeće srce, kao dokaz da je dječak eliminisan. Osamnaest godina kasnije Zduhač dolazi u izolovano selo i zaljubljuje se u Maru, ćerku seoskog starješine, pokornog sluge Zmaja i znalca svih tajni. Mara pomaže Zduhaču da porazi i njenog oca i tiranina Zmaja, ali i Zduhač strada, ostavivši Maru trudnu.

SRIJEDA

22.10.

Mala sala

16,00 sati

**Akademija za umjetnost
i kulturu u Osijeku**

KORALJKA

Autorski projekat studentice IVE
RADIĆ

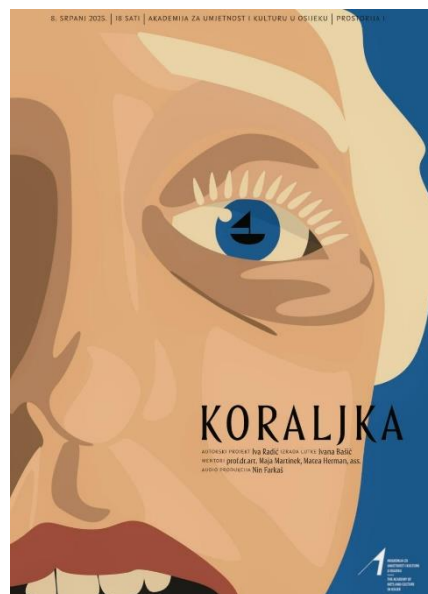
Mentorica: prof. dr. art. MAJA
MARTINEK

Sumentorica: MATEA HERMAN, ass.

Izrada lutke: IVANA BAŠIĆ

Audio produkcija: NIN FARKAŠ

Prateći program

O PREDSTAVI: Što je to usamljenost? Tko se s njome bori? Može li ona pronaći put u svačije srce? Iz dana u dan Koraljkin se mali svemir postojanja mijenja. Koraljka može biti bilo tko. Naša je baka Koraljka. Naša susjeda. Mama. Teta. I mi jednoga dana možemo biti Koraljka.

SRIJEDA

22.10.

Mala sala

18,00 sati

Prateći program

PROMOCIJA KNJIGE

ČAROBNI KAMEN I DRUGE BAJKE

Davor Dragojević

Promotor:

VAHID DURAKOVIĆ

Davor Dragojević je jedan od rijetkih, ako ne i jedini, teatarski stvaralac koji objedinjuje sve aspekte autorskih rukopisa. Dragojević je vrstan glumac, školovan reditelj, vješt i talentovan pisac. Ono što je posebno važno naglasiti je baratanje pozorišnom pragmom. Njegovi komadi su aktivan pozorišni materijal, spreman za igranje, a ujedno i artikulisana dramska literatura za najmlađu publiku.

Davor Dragojević kao premisu koristi bajkovite predloške iz antologije literature za djecu kao i narodno stvaralaštvo, ali se ne zaustavlja na tome. On nadgrađuje književna polazišta duhovitom replikom koja proizilazi iz savremene leksike, aranžira asocijacije na širem planu, radi restrukturiranje građe, igra se i tako dobija originalna djela koja vole djeca i odrasli podjednako.

Odlična je nakana da se dio Dragojevićevog pozorišnog stvaralaštva za djecu stavi između korica knjige. Predstave budu i prođu, žive samo u sjećanjima, a knjiga je artefakt za trajanje.

Red. Prof. **Stevan Koprivica**

Dramski pisac

"Ispod naslova ove čarobne knjige stoji da su ovo dramski tekstovi za lutkarsku igru, što znači da su namenjeni igranju u pozorištu, ali oni su svakako i više od toga, samim tim što su preneti u nezaborav između korica knjige.

Nailazimo na pet dramskih tekstova koji su nastali po motivima priča i bajki, ali kao krajnji produkt imamo dramsku formu, razigranu i vedru.

Dragojevićeva je očigledna namera da se deci predoči šta je ispravno, dobro, kako se treba ponašati, ali kod njega ne postoji idejni pritisak na male recipijente, već umesto toga, on nudi zabavu, smeh i neozbiljnost kao vaspitno sredstvo. Njegov cilj je jednostavan i jedinstven – uspostaviti kontakt sa decom kroz njihov pogled, njihov jezik i njihovo srce. Dragojević, zajedno sa decom uči, čudi se, vidi i kritikuje svet oko sebe. Deca čitajući ove tekstove i gledajući predstave po njima stvorene, uplovljavaju u imaginarni svet - svet mašte i fantazije.

Mališani su odmah privučeni samim naslovima, jer su im te priče i bajke poznate i to daje određenu bliskost dece i ovih tekstova. Čim vide naziv „Princeza na zrnju graška“ ili „Palčica“ u njima se budi radoznalost da odgledaju predstavu, a sada će moći i oni i njihovi roditelji da je pročitaju. Umetnički dar pisca da stvara tekstove sa čudesnim značenjem, sa dozom humora, veliki je i zapažen kod svih koji prate pozorište i književnost za decu. Dragojević poseduje iskrenost prema deci čime stvara radost i doprinosi svetlijem viđenju stvari. Pored radosti, bitan je i vaspitni momenat u smislu nagrađivanja i pobede dobrim nad zlim, isticanja pravih vrednosti zbog čega njegovi tekstovi nisu samo igrarija. On ističe i ljudske mane da bi deci predočio svet u njegovoj celokupnosti i da bi ih pripremo na život koji nikada nije jednobojan. Deca ne vide razliku između igre i života, pa teoretičar Milan Pražić u toj igri izdvaja komunikativnu funkciju kao najbitniju, i zaista se u ovim tekstovima vidi na koji način deca komuniciraju sa stvarnošću, sa odraslima i sa ostalom decom. Dragojević uspostavlja partnerski odnos sa decom, čini ih ravnopravnim sa odraslima i time stvara krug poverenja.

Veštom upotrebom reči pisac na maestralan način iskazuje dobro raspoloženje i širi optimizam. Njegov izraz je jasan, čist, bez nepotrebnih tuđica i neologizama. Poznate predloške iz narodne književnosti i autorskih bajki pisac osvežava svojim autentičnim pečatom čime stvara neodoljiv spoj poznatog i izmaštanog."

Dr. didaktičko -
metodičkih nauka

Milica Radulović

Direktorica pozorišta
lutaka Niš - Srbija

STRUČNI ŽIRI:

Dragan Komadina
Ivan Pravdić
Maja Martinek

MODERATOR OKRUGLIH STOLOVA:

Strajo Krsmanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Mirza Idrizović
Vahid Duraković
Senada Milanović
Nedžad Milanović
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato
Ermina Musić
Antonio Džolan
Tidža Čaušević
Elma Idrizović

DJEČJI ŽIRI:

Estera Džolan
Noa Džolan
Iva Lučić
Berina Čaluk
Asja Jahja
Asja Ugarak
Arijana Ždralović
Nedim Ugarak
Daira Ahmić
Emrah Bušatlić
Eldar Bušatlić

DIREKTOR BIJENALA:

Mirza Idrizović

ORGANIZATOR KULTURNIH AKTIVNOSTI:

Vahid Duraković

PR BIJENALA:

Mirza Bušatlić

DIGITALNI DIZAJN BIJENALA:

Edin Ćatić Bato

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik
Ermina Musić, tehnička urednica
Senada Milanović
Suad Velagić
Ajla Sušić

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja
Edin Ćatić Bato
Mahmut Ždralović

ILUSTRACIJA NASLOVNICE

Nazifa Zec

DIZAJN

Čedomir Kostović
Tidža Čaušević
Iwona Rypešć-Kostović

ART DIREKCIJA

Čedomir Kostović

Dizajn i tehnička obrada kataloga: Tidža Čaušević

Priprema kataloga: Ermina Musić

Lektorica: Senada Milanović

VOLONTERI:

Ajla Hujdur, Merjema Tihak, Dženita Bevrnja, Nadža Karadža, Amila Ramljak, Hana Hajdarević, Lamija Jusufspahić, Sarah Cinco, Nedim Čefo, Una Ugarak, Amer Sušić, Dino Šečić, Imran Alibegović, Aida Sušić, Ajna Ždralović, Adna Kurbegović, Sara Čizmo, Naida Bušatlić, Hana Hajić, Najda Muminović, Adem Ugarak, Medina Isak, Isah Frljak, Nadija Tunović, Hana Halilović, Alma Bušatlić, Amina Alispahić.

